

תלמודו בידו

דף מו עמוד א

א [חצי עבד וחצי בן חורין בא על אשת איש, מה דין הולד ומדוע ? [מדף מה:]

ב [אלו דברים מפקיעים מידי שעבוד ?

ג [נכרי המתגייר עם עבדיו, האם טבילת העבדים עושה אותם בני חורין ?

ד [גוי שמכר את עצמו לישראל, או ישראל שמכר את עצמו לגוי, האם קנו ?

ה [אלו דברים ראה ר' חייא בר אבא בעיר גבלא, ומה הכריז עליהם ?

א [הולד ממזר, מפני שצד החירות שבו משתמש באשת איש.

ב [הקדש: עשה שורו אפותיקי לבעל חובו, ואחר כך הקדישו הלוה למזוכה, ההקדש חל. [אבל אם הקדישו לבדק הבית, אין השעבוד פוקע].

חמץ: לוח מגוי ושעבד לו חמץ שברשותו באפותיקי, חייב לבערו בערב פסח. שחרור: עשה עבדו אפותיקי בחובו ואחר כך שחררו, העבד משוחרר.

ג [טבלו לפני שהתגייר האדון: קנו עצמם בני חורין. ואפילו לא פירשו שטבילתם לשם חירות, כיון שטבלו גרים הם, ואין גוי קונה ישראל לגופו. טבלו אחריו: אם פירשו שטבילתם לשם חירות, הרי הם בני חורין.

ד [גוי מכר עצמו לישראל: נקנה בקנין הגוף (ואף שקדם וטבל לשם חירות, לא קנה עצמו). ישראל מכר עצמו לגוי: הגוי קונהו למעשה ידיו, אבל אינו יכול לקנותו קנין הגוף.

ה [1. ראה בנות ישראל מעוברות מגרים שמלו ולא טבלו, והכריז שהם ממזרים. שאינו גר עד שימול ויטבול, וגוי הבא על בת ישראל הולד ממזר. 2. שותים יין שגוי מזג ונשפך מכוחו. ואסר היין משום הרחקה, אף שהגוי לא נגע בו. 3. אכלו תורמוסין שגוי בישראל, ואסר לאכלם משום בישול עכו"ם. ואף שמאכל שאינו עולה על שלחן מלכים אינו נאסר, החמיר עליהם הואיל ואינם בני תורה.